

Kierownictwo i administracja

Silne kierownictwo i dobra administracja mają kluczowe znaczenie dla rozwoju kultury innowacyjności i przedsiębiorczości w ramach instytucji szkolnictwa wyższego. Wiele instytucji szkolnictwa wyższego używa w swoich deklaracjach misji słów „przedsiębiorstwo” i „przedsiębiorczość”, jednak w przypadku instytucji działającej w duchu przedsiębiorczości oznacza to więcej niż rekomendacja. W niniejszej sekcji wyszczególniono niektóre z najważniejszych czynników, które instytucja szkolnictwa wyższego może uwzględnić, aby wzbogacić swój plan działania w zakresie przedsiębiorczości.

1. Przedsiębiorczość jest istotną częścią strategii instytucji szkolnictwa wyższego.
2. Wdrożenie planu działań w zakresie przedsiębiorczości stanowi przedmiot zobowiązania podjętego na wysokim szczeblu.
3. Istnieje wdrożony model koordynacji i integracji działalności przedsiębiorczej w całej instytucji szkolnictwa wyższego.
4. Instytucja szkolnictwa wyższego zachęca wydziały i jednostki do działania w sposób przedsiębiorczy i wspiera je w tych działaniach.
5. Instytucja szkolnictwa wyższego stanowi siłę napędową przedsiębiorczości i innowacyjności w ramach rozwoju regionalnego, społecznego i społecznościowego..

Zdolności organizacyjne: finansowanie, ludzie i środki zachęty

Zdolności organizacyjne instytucji szkolnictwa wyższego decydują o jej zdolności do realizacji strategii. Jeżeli instytucja szkolnictwa wyższego zobowiązuje się do prowadzenia działalności przedsiębiorczej w celu realizacji swoich celów strategicznych, konieczne są kluczowe zasoby, takie jak finansowanie i inwestycje, ludzie, wiedza fachowa i umiejętności oraz systemy środków zachęty, aby podtrzymać i rozwinąć możliwości instytucji w zakresie przedsiębiorczości.

1. Cele w dziedzinie przedsiębiorczości wspierane są przez szeroką gamę trwałych zasobów finansowych i inwestycyjnych.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego dysponuje zdolnościami i kulturą na potrzeby budowania nowych kontaktów i synergii w całej instytucji.
3. Instytucja szkolnictwa wyższego jest otwarta na angażowanie i zatrudnianie osób, których podejście, zachowanie i doświadczenie jest związane z przedsiębiorczością.
4. W ramach wsparcia planu działań w zakresie przedsiębiorczości instytucja szkolnictwa wyższego inwestuje w rozwój pracowników.
5. Pracownicy, którzy czynnie wspierają plan działań w zakresie przedsiębiorczości, otrzymują środki zachęty i nagrody.

Nauczanie i uczenie się przedsiębiorczości

Nauczanie i uczenie się przedsiębiorczości wiąże się z poszukiwaniem innowacyjnych metod nauczania i sposobów na pobudzenie przedsiębiorczego myślenia. Nie chodzi tylko o naukę przedsiębiorczości, ale także o zdobywanie doświadczeń w zakresie przedsiębiorczości oraz nabywanie umiejętności i kompetencji w celu rozwoju przedsiębiorczego myślenia.

1. Instytucja szkolnictwa wyższego zapewnia rozmaite możliwości formalnego uczenia się, aby rozwijać przedsiębiorcze myślenie i umiejętności.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego zapewnia rozmaite nieformalne możliwości uczenia się i zdobywania doświadczeń, aby pobudzić rozwój przedsiębiorczego myślenia i umiejętności.
3. Instytucja szkolnictwa wyższego dokonuje walidacji efektów uczenia się przedsiębiorczości, które napędzają plany i wdrażanie programu nauczania w zakresie przedsiębiorczości.
4. Instytucja szkolnictwa wyższego przygotowuje i realizuje program nauczania wspólnie z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami.
5. W ofertę edukacyjną z zakresu przedsiębiorczości włączone są wyniki badań naukowych w zakresie przedsiębiorczości.

Przygotowanie i wspieranie przedsiębiorców

Instytucja szkolnictwa wyższego może pomagać studentom, absolwentom i pracownikom w rozważaniu możliwości założenia przedsiębiorstwa w ramach rozwoju kariery. Na wstępie należy podkreślić, jak ważne jest udzielenie pomocy w przemyśleniu celów handlowych, społecznych, środowiskowych lub dotyczących stylu życia, które są powiązane z indywidualnymi aspiracjami i zamiarami w zakresie przedsiębiorczości. W przypadku osób, które decydują się na rozpoczęcie działalności gospodarczej lub przedsięwzięcia innego typu, można wówczas zaoferować ukierunkowane wsparcie w zakresie tworzenia, oceny i wdrożenia pomysłu, budowania niezbędnych umiejętności, a także – co istotne – wyszukiwania odpowiednich członków zespołu oraz uzyskania dostępu do właściwego finansowania i skutecznych sieci kontaktów. Oferując takie wsparcie, byłoby wskazane, gdyby instytucja szkolnictwa wyższego działała jako część szerszego ekosystemu wsparcia przedsiębiorstw, a nie jako odrębny podmiot.

1. Instytucja szkolnictwa wyższego podnosi świadomość wartości, jaką ma przedsiębiorczość, i stymuluje związane z przedsiębiorczością zamiary studentów, absolwentów i pracowników wiążące się z rozpoczęciem działalności gospodarczej lub przedsięwzięcia typu start-up.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego wspiera swoich studentów, absolwentów i pracowników w przechodzeniu z etapu tworzenia pomysłu do etapu tworzenia przedsiębiorstwa.
3. Studentom, absolwentom i pracownikom oferowane jest szkolenie, aby pomóc im w uruchomieniu, prowadzeniu i rozwijaniu działalności gospodarczej.
4. Doświadczone osoby ze środowiska akademickiego lub z branży oferują mentoring i inne formy rozwoju osobistego.
5. Instytucja szkolnictwa wyższego ułatwia swoim przedsiębiorcom dostęp do finansowania.
6. Instytucja szkolnictwa wyższego oferuje lub ułatwia dostęp do inkubacji przedsiębiorstw.

Transformacja cyfrowa i potencjał

Instytucje szkolnictwa wyższego stosują już technologie cyfrowe, ale stopień wykorzystania i integracji tych technologii w różnych instytucjach, a nawet jednostkach w obrębie jednej instytucji, jest różny. Instytucje szkolnictwa wyższego powinny jak najlepiej wykorzystać możliwości, jakie stwarza transformacja cyfrowa, i uznać technologie cyfrowe za kluczowy czynnik rozwoju. Poniższa sekcja samooceny zawiera szereg stwierdzeń opisujących potencjał cyfrowy instytucji szkolnictwa wyższego, definiowane jako zdolność do integracji, optymalizacji i transformacji technologii cyfrowych w celu wspierania innowacyjności i przedsiębiorczości.

1. Instytucja szkolnictwa wyższego (HEI) rozwija kulturę cyfrową i implementuje oraz monitoruje cyfrową strategię wspierania innowacji i przedsiębiorczości.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego inwestuje, zarządza i nieustannie modernizuje wyspecjalizowaną infrastrukturę cyfrową.
3. Instytucja szkolnictwa wyższego wspiera korzystanie z technologii cyfrowych w celu zwiększania jakości i równości w nauczaniu, edukacji i ocenie.
4. Instytucja szkolnictwa wyższego korzysta z otwartych zasobów edukacyjnych, otwartej nauki i otwartych metod przetwarzania danych tak, aby zwiększyć skuteczność instytucji i zwiększyć jej wpływ na istniejący ekosystem.
5. Instytucja szkolnictwa wyższego wykorzystuje w pełni swoje zasoby cyfrowe w celu promowania innowacji i przedsiębiorczości w sposób zrównoważony i inkluzywny.

Wymiana wiedzy i współpraca

Wymiana wiedzy stanowi ważny katalizator innowacyjności organizacyjnej, postępów w nauczaniu i w badaniach oraz rozwoju regionalnego. Jest to stały proces obejmujący „trzecią misję” instytucji szkolnictwa wyższego, definiowaną jako pobudzanie oraz bezpośrednie stosowanie i wykorzystanie wiedzy na rzecz społecznego, kulturowego i gospodarczego rozwoju społeczeństwa. Motywacją do wzmożonej współpracy i wymiany wiedzy jest chęć tworzenia wartości dla instytucji szkolnictwa wyższego i społeczeństwa.

1. Instytucja szkolnictwa wyższego zobowiązuje się do współpracy i wymiany wiedzy z branżą, sektorem publicznym i społeczeństwem.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego wykazuje czynne zaangażowanie w partnerstwa i relacje z wieloma zainteresowanymi stronami.
3. Między instytucją szkolnictwa wyższego i inkubatorami, parkami naukowymi i innymi zewnętrznymi inicjatywami istnieją silne więzi.
4. Instytucja szkolnictwa wyższego umożliwia pracownikom i studentom uczestniczenie w innowacyjnych działaniach z udziałem przedsiębiorstw / środowiska zewnętrznego.
5. Instytucja szkolnictwa wyższego łączy działania badawcze, edukacyjne i branżowe (szersza społeczność), aby wykorzystać nową wiedzę.

Umiędzynarodowiona instytucja

Umiejdzynarodowienie jest procesem polegającym na włączeniu wymiaru międzynarodowego lub globalnego do projektu i realizacji edukacji, badań i wymiany wiedzy. Umiejdzynarodowienie nie jest samo w sobie celem, lecz narzędziem zmiany i postępu. Wprowadza alternatywne sposoby myślenia, podważa tradycyjne metody nauczania oraz stwarza możliwość administrowania i zarządzania zewnętrznym zainteresowanym stronom. W związku z tym jest silnie powiązana z przedsiębiorczością. Instytucja szkolnictwa wyższego nie może być przedsiębiorczą, jeżeli nie ma charakteru międzynarodowego, lecz instytucja szkolnictwa wyższego może mieć międzynarodowy charakter, nie będąc przedsiębiorczą lub innowacyjną.

1. Umiejdzynarodowienie jest integralną częścią planu działań instytucji szkolnictwa wyższego w zakresie przedsiębiorczości.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego otwarcie wspiera międzynarodową mobilność swoich pracowników i studentów.
3. Instytucja szkolnictwa wyższego poszukuje i przyciąga międzynarodowy personel ze środowiska biznesowego.
4. Podejście instytucji szkolnictwa wyższego do nauczania odzwierciedla międzynarodowe perspektywy.
5. Podejście instytucji szkolnictwa wyższego do badań odzwierciedla wymiar międzynarodowy.

Przedsiębiorcze/innowacyjne instytucje szkolnictwa wyższego muszą rozumieć wpływ zmian, które wprowadzają w swoich strukturach. Koncepcja przedsiębiorczej/innowacyjnej instytucji szkolnictwa wyższego łączy sposób instytucjonalnego postrzegania siebie, zewnętrzne rozważania i podejście oparte na dowodach. Mierzenie wpływu zmian w instytucjach szkolnictwa wyższego wymaga jednak dopracowania. Obecnie prowadzone pomiary koncentrują się zwykle na liczbie przedsiębiorstw typu spin-off, wielkości i jakości tworzenia własności intelektualnej i generowania dochodów z badań, a nie na przedsiębiorczości absolwentów, efektach nauczania i uczenia się, zatrzymywaniu utalentowanych osób, wkładzie w lokalny rozwój gospodarczy lub wpływie szerszego planu działań w zakresie przedsiębiorczości. W niniejszej sekcji określono obszary, w których instytucja może mierzyć wpływ zmian.

1. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia wpływ swojego planu działań w zakresie przedsiębiorczości.
2. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia, w jakim stopniu pracownicy i zasoby wspierają jej plan działań w zakresie przedsiębiorczości.
3. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia nauczanie i uczenie się przedsiębiorczości w całej swojej strukturze.
4. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia wpływ wsparcia przedsiębiorstw typu start-up.
5. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia wymianę wiedzy i współpracę.
6. Instytucja szkolnictwa wyższego regularnie ocenia swoje międzynarodowe działania w odniesieniu do planu działań w zakresie przedsiębiorczości.

Mierzenie wpływu zmian

